

ва студена. У Франція студѣта слаза по долу отъ 15 степенъ отъ долу на 0. Най голема студъ была въ Парижъ на 1740: 131 степенъ на стоградный тепломѣръ. Въ Кабекъ на 1743: 36 степенъ на стоградный тепломѣръ. Въ Санктпетербургъ на 1749 33 степенъ на стоградный тепломѣръ.

Возвышеніето на температурата, която не надвышава 15 степенъ на стоградный тепломѣръ не има нѣкое знаменито вліаніе върху челоуѣка. Но на татакъ отъ тойзи степенъ умножава живостъта, задразня неявното издыханіе (испотяваніето), раздражава стомаха, развива неврическата система; дыханіята са по мало силни, и по вече често, тупаніята на сердцето по често, и силата на мозачаното (умственното) собраніе явно ся умалява.

Слѣдствіята на студенината совсѣмъ са различни; живостъта бива по мало силна, кожата изсахнова, свивася по вече, цвѣтътъ ѝ побѣлѣва. Но дыханіята на гардыте са по големи и по полни; отъ това ся случава едно по вече дѣйствително кровообращеніе, стомахътъ исполнява по добръ своите дѣйствія и мозакътъ подновлява силата си.

Ако студѣта стане безмѣрна челоуѣческото тѣло не може вече да я терпи и измразнува. Най на предъ измразваніето е болестъ люта, послѣ червенина темна, послѣ истрапнуваніе, и